

TEMA: PÆDAGOGIK, HISTORIEBRUG OG HISTORISKE PERSPEKTIVER

Den trekantede nationalopfattelse

Fædrelandets foretrukne myter og den store tvivlsomme fælles fortælling før og nu i politik og pædagogik og hvorfor det ikke går an

Georg Metz

De store mere eller mindre vederhæftige nationale myter går ikke sporphøjt hen over et lands historieopfattelse og formidlingen af Historien i pædagogikken. Hvor forestillingen om den eksklusive danskhed er i kurs, tager myten overhånd og ophøjes som harmoniserende politisk og moralsk ideal. Men det er tværtimod i konflikten mellem menneske, myte, Historie og samfund, at kulturkritikken og den gode og kritiske historieskrivning, journalistik og i sidste ende erkendelsen trives.

Kanon, tvetydigt intellektuelt arbejde og politisk magt i 00'erne

Trine Øland

Statslige kræfter i Danmark foretager i 2000'erne symbolsk afgrænsningsarbejde gennem kulturkanon, historiekanon og demokratikanon. Artiklen viser, at kanonerne ikke bare fremføres politisk, men begrundes og fortolkes af 'uafhængige' intellektuelle, der gennem kanonudvalg og offentlig diskussion, medvirker til at udpege hvad der er 'bekymrende', 'nødvendigt' og 'værdifuldt' for samfundets udvikling. Det fremanalyses, at nationalkultur i disse diskussioner ofte fremstår som naturens orden og centralt omdrejningspunkt i bestræbelsen på at imødegå, hvad der angives at være en krisesituation med 'globalisering' og 'multikulturalisme'. Historiefaglig kronologi og kulturel og politisk integrationisme vises at være centrale elementer i kanonernes manifestering af national identitet og udøvelse af etno-national styring i territoriet Danmark.

Migratoriske dannelsesprocesser – når indvandrerfriskolen ikke nødvendigvis fører til antidemokratisk radikaliserings

Marta Padovan-Özdemir

Ekstremismetilsynet viser, at flertallet af indvandrerfriskolerne ikke radikaliserer deres elever. Hvad gør de så? På baggrund af et kulturanalytisk studie af en indvandrerfriskoles hverdagsliv søger artiklen at åbne op for mere nuancerede forståelser af migrantelevers komplekse dannelsesprocesser. Gennem en transnational anerkendelsesanalytik peger artiklen på fire gensidigt negerende og forudsættende subjektformer, som migranteleven dannes til: 'den integrerede migrant', 'den sædelige pakistaner', 'den kritisk-frie elev' og 'den oplyste muslim'. Herved tilbyder artiklen en historisering af friskolen som andet og mere end udtryk for den danske nationalfortælling om det kooperative folkestyres udvikling.

Dobbeltsocialisering, opbrudstider og den hellige familie

Christian Sandbjerg Hansen

Denne artikel undersøger tre fortællinger om børn, barndom og familie, der er vidt udbredt i de pædagogiske uddannelser og erhverv. Den ene handler om forandringen af børns socialiseringsarenaer som følge af udbredelsen af daginstitutionerne fra 1960'erne og fremefter. Den anden handler om en samfundsmæssig opbrudstid, der medfører individualisering, frisættelse og normpluralisme. Den tredje handler om hvordan børns opvækstvilkår som præget af dobbeltsocialisering og opbrud giver nye valgmuligheder, men også flere udfordringer, farer og risici. Disse fortællinger udgør en del af det pædagogiske erhvervs historie om sig selv og sin funktion, men også om familie, børn og barndom før og nu. Med afsæt i populære socialpsykologiske arbejder undersøger denne artikel hvordan begreber som dobbeltsocialisering, senmoderne og risikobørn konstruerer fortidens og nutidens barndom. Hermed bliver det muligt at diskutere, hvilken betydning denne begrebsdannelse har for formidlingen og anvendelsen af såvel samfunds- og historiekonstruktioner som konstruktioner af familie, børn og barndom. Et opgør med den løftede pegefinger?

Seksualundervisning som normpraksis med barnet som ansvarliggjort projektleder

Laura Detlefsen

Ifølge Ministeriet for Børn og Undervisning har seksualundervisning i folkeskolen i dag til opgave at gøre op med løftede pegefingre og moralisering om rigtig og forkert adfærd. I stedet skal eleverne lære at tage kritisk stilling til gældende seksuelle normer for på den måde at udvikle deres egne holdninger til 'det rigtige seksualliv' og blive i stand til at forvalte deres seksualitet fri af disse normer i en fortsat stræben efter sundhed. Nærværende artikel undersøger seksualundervisningens aktuelle fordring om seksuel normkritiskhed set i forhold til denne fordrings historiske opkomst. Fokus rettes i den sammenhæng mod psykoanalysens påbud om seksuel frigørelse i mellemkrigstiden og i relation hertil mod opkomsten af selve interessen for barnet som et seksuelt barn i slutningen af 1700-tallet. Herigennem argumenteres der for, at fordringen om seksuel normkritiskhed ikke er normfri, men i stedet et udtryk for en fortsat historisk essentialisering af barnets seksualitet som en medfødt størrelse med dertil knyttede forestillinger om 'rigtig' og 'forkert' seksuel adfærd. Endelig argumenteres der for, at koblingen mellem seksuel adfærd og det sunde liv kan ses som del af en flere århundrede lang 'regeringskunst', hvor igennem befolkningen med barnet som spydspids ledes mod øget velfærd.